

45. al-Jathiyah

Källa: **Introduktion till Koranstudier**
Författare: **Syed Abul A'la Mawdudi**

45. al-Jathiyah

Namn

Namnet är hämtat från uttrycket *wa tara kulla ummatin jathiyah* i vers 28, vilket innebär att detta är suran där ordet *jathiyah* förekommer.

Uppenbarelse period

Det finns inga autentiska traditioner som anger när denna sura uppenbarades, men dess innehåll visar tydligt att den sändes ned direkt efter *ad-Dukhan*. Den nära likheten mellan de två surorna gör att de nästan framstår som tvillingsuror.

Ämne och innehåll

Suran besvarar de invändningar och tvivel som Makkahs icke-troende riktade mot *tawhid* och tron på det kommande livet, och den varnar dem för den attityd de hade intagit gentemot Koranens budskap.

Suran inleder med argument för *tawhid*. Den hänvisar till de otaliga tecken

som finns i världen — från människans egen kropp till jorden och himlarna — och påpekar att överallt omkring sig finner människan vittnesbörd om Guds enhet, men hon vägrar erkänna det. Om människan betraktar djurens mångfald, dag och natt, regnet och växtligheten som följer, vindarna och sin egen skapelse, och reflekterar över detta utan fördomar, kommer hon att finna att dessa tecken övertygande visar att universum inte är gudlöst och inte styrs av många gudar, utan har skapats av *en enda Gud*, som ensam är dess Härskare och Styresman. Men den som bestämt sig för att inte erkänna sanningen och vill förbli fången i tvivel och misstankar kan inte få tro eller visshet från någon plats i världen.

Lite längre fram, i början av surans andra del, upprepas att allt det som människan använder i världen — de otaliga krafter och fenomen som tjänar hennes intressen — inte har uppstått av en slump och inte heller tillhandahållits av några gudar eller gudinnor. Det är *en enda Gud* som har skapat och underkastat allt detta åt människan. Om hon bara använde sitt förstånd rätt skulle hennes egen intelligens vittna om att Gud ensam är hennes verkliga välgörare och att endast Han förtjänar hennes dyrkan.

Därefter tillrättavisas Makkahs icke-troende för deras envishet, arrogans, hån och ihärdiga förnekelse av Koranens kallelse. De varnas för att denna Koran bär med sig samma välsignelse som en gång gavs till Israels barn, genom vilken de blev upphöjda över alla andra folk. Men när de inte uppskattade denna välsignelse, började tvista om sin religion och förlorade den, togs välsignelsen ifrån dem. Nu har den sänts till Quraysh. Detta är en vägledning som visar människan den klara vägen till sann religion. De som avvisar den av egen dårskap förbereder bara sin egen undergång, medan de som följer den och lever i fromhet och rättfärdighet blir värdiga Allahs hjälp och barmhärtighet.

I detta sammanhang instrueras Profetens följeslagare att visa tålmod och överseende med de gudlösa människornas dumma och förolämpande beteende. Om de är uthålliga kommer Allah själv att ta hand om deras motståndare och belöna dem för deras ståndaktighet.

Därefter kritiserar de felaktiga föreställningar som de icke-troende hade om det kommande livet. De sade att livet endast är detta världsliga liv och att det inte finns något liv efter döden. Människan dör, men ingen själ överlever som kan tas om hand och återföras till kroppen i framtiden. De utmanade Profeten och sade: "Om du talar sanning, återuppväck våra döda förfäder."

Som svar ger Allah flera argument:

1. **"Ni säger detta utan någon kunskap — ni bygger bara på gissningar."** Har ni verkligen kunskap om att det inte finns något liv efter döden och att själarna utplånas?
2. **"Er främsta grund är att ni inte har sett någon död återvända till livet."** Men är detta ett giltigt argument? Bara för att ni inte har sett något betyder det inte att ni vet att det inte existerar. Avsaknad av erfarenhet är inte bevis på icke-existens.
3. **Det strider mot förnuft och rättvisa att goda och onda, lydiga och olydiga, förtryckare och förtryckta, i slutändan skulle bli lika behandlade.** Att goda handlingar inte skulle ge goda resultat och onda handlingar inte onda resultat; att de förtrycktas klagan inte skulle besvaras och förtryckaren inte straffas — detta är en orimlig syn på Guds universum. De orättfärdiga antar denna syn för att slippa möta följderna av sina handlingar, men Guds värld är inte ett laglöst rike. Det är ett system byggt på sanning, där det är omöjligt att goda och onda ska vara lika inför Gud.
4. **Förnekandet av det kommande livet är moraliskt fördärvande.** Det antas endast av människor som är slavar under sina begär och som vill ha full frihet att följa dem. När de väl antar denna tro blir de allt mer fördärvade tills deras moraliska känsla dör och alla vägar till vägledning stängs.

Efter dessa argument säger Allah med stor eftertrycklighet:

"Precis som ni inte blev levande av er egen kraft, utan genom Vår makt, dör ni inte heller av er egen kraft, utan när Vi sänder döden över er. Och en tid kommer då ni alla ska samlas inför Oss. Om ni inte tror på detta idag på grund av okunnighet och dårskap, så må det vara — men när tiden kommer ska ni själva se att ni står inför er Herre, och er fullständiga bok över era handlingar ligger färdig, vittnande mot varje gärning. Då kommer ni att förstå hur dyrt ert förnekande av det kommande livet och ert hån mot det har kostat er."

[KAPITEL 45](#)

[«44. ad-Dukhan](#)

[46. al-Ahqaf»](#)

-
- [Bönen gudomlig befallning](#)
 - [Nationalismens Uppkomst i den Muslimska Världen](#)
 - ['Awrah för män och kvinnor inom och utanför bön](#)
 - [Bönen mellan befallning och uphöjelse](#)
 - [Regeln om att be i Haram-kläder](#)
 - [Att upphöja Allahs befallning är att be](#)
 - [Förstå Koranen](#)
 - [Lycka eller elände i nästa liv](#)
 - [Frågor och svar angående ahl al-Kitabs Kött](#)
 - [Rasism: Finns det en lösning?](#)